

HipoKrisiari jarriak

I

“Ekonomia irakaslea...
zuk jakingo duzu noski”...
“Krisiaz bada, zuek hainbeste”
nik erantzun serioski.
Baina ikasleek zerbait gehiago
merezi dute, ze osti!
Liburuetan ez datorrena
kontatuaz nadin busti,
borboiren batek titulu hura
kentzeko arrisku ta guzti.

XDZ

IV

Lotsagarriri espekulatzan
bizi diren estrategak,
hauen jokoa bada errenta
huts egin du esaerak.
Zeintzuk dira, ba, kapitalismo
basatiaren manerak?
Pribatizatu irabaziak,
sozializatu galerak,
urritasunak beti izan ditzan
kudeatzaile berberak.

II

Burtsa guztiak amildegian
sartu direla entzunik,
adituengan dugu esperantza
ia duten erantzunik.
Dena da izu, dena da mamu,
mesfidantza ziurrenik;
ezkortasuna, shocka, kaosa
depresioa azkenik...
erdiarekin psikiatra bati
dei egingo nioke nik.

V

Oraindik jakin ez duzuenok,
emadazue baimena,
noiz ikasiko duzue, bada
dirua ez dela dena?
Ez dena dela pobrearentzat
mundu osoan barrena.
Aldiz, finantzen piratentzako
dirua da litekeena:
tripa ez zaie lehertuko, ez ba
horixe daukadan pena!

III

Egia esan, ekonomia
erotu egin da nabarmen,
hazkundearen itsasontziak
izeberga jo ondoren.
Zera, izeberg baino gehiago
burbuila handi bat omen.
Orain hor dira naufrago-gaiak
zein salbatuko ote den...
eta ez ume, ez emakume:
banka-gizonak lehenbailehen!

VI

Zerbait aldatu beharko dela
sinetsarazi digute,
sistema bera izango denik
inork ez dezala uste.
Agian Truke Ekonomia
egokia litzaiguke;
ikasleekin merkatutxoa
aisa antolatuko nuke
eta bertsook zuoi eskaini
irribarre baten truke.

DOINUA: “Aita izena”.